

واکنش بنتو به سؤال ایران ورزشی در نشست مطبوعاتی

بازیکنان ایرانی از نظر جسمانی و ذهنی بسیار قوی هستند

فرخ حسابی
روزنامه نگار

که قرار است به بازیکنان جوان خود بدهد حرف زد و اینکه از بازی دادن به بازیکنان جوان هراسی ندارد.

در کنفرانس مطبوعاتی از او سؤال پرسیدیم: «آقای بنتو از آنجا که ایران قوی‌ترین حریف شما به حساب می‌آید و همچنین از آنجا که به نظر می‌رسد ایران و امارات مدعیان اصلی صعود از این گروه هستند، می‌خواستم بدانم آیا با این موضوع موافق هستید و اینکه چه نظری در مورد ستاره‌های ایرانی مثل سردار آزمون و مهدی طارمی که در پورتو بازی می‌کنند و دیگر بازیکنان دارید؟»

بنتو به سؤال نماینده ایران ورزشی اینطور پاسخ داد: «البته که اطلاعاتی در مورد تیم ملی ایران داریم. در چهار سال گذشته من مقابل ایران سه بار فکر می‌کنم که قرار گرفتیم. یک بار از آنها در یک بازی

دوستانه و دو بار دیگر در انتخابی جام جهانی بود. می‌دانیم که آنها تیم بسیار قدرتمندی هستند با بازیکنانی بسیار خوب، با کیفیت که هم از نظر جسمانی و هم از نظر شخصیتی و روحی بازیکنانی بسیار قوی هستند.»

مربی پرتغالی امارات بعد از این تمجید از بازیکنان ایرانی و تیم ملی ایران، از این گفت که فعلاً تمرکز خود را بر بازی اول و حرکت گام به گام با تیمش گذاشته است: «با این وجود و با تمام احترامی که برای ایران قائل هستم باید بگویم تقابل ما با ایران در بازی آخر گروه خواهد بود. ما بازی به بازی و گام به گام پیش می‌رویم. الان زمان آن است که به حریف فعلی خود فکر کنیم که هنگ کنگ است، سپس فلسطین و در نهایت ما برای بازی با ایران تدابیر لازم را در نظر خواهیم گرفت.»

امارات رقیب اصلی ایران در دور گروهی کرد. این تیم در این دوره از مسابقات پائولو بنتو پرتغالی را روی نیمکت خود می‌بیند. مربی ۵۴ ساله پرتغالی بعد از تجربه هدایت کره جنوبی حالا به غرب آسیا آمده تا با امارات ماجراجویی جدیدی را تجربه کند. از آنجا که امارات به عنوان اصلی‌ترین حریف ایران، دست کم روی کاغذ، به حساب می‌آید، به کنفرانس مطبوعاتی سرمربی این تیم رفتیم تا ضمن آشنایی با دیدگاه او، در مورد ایران نیز سؤالی از او بپرسیم. بنتو که یکی از جوان‌ترین تیم‌های این جام را به قطر آورده است در مورد فرصتی

او پرتغالی نیست!

امارات بنتو، تیم تازه باروهای تازه

سعید آقایی
روزنامه نگار

او شاید متفاوت‌ترین مربی پرتغالی باشد؛ مردی متفاوت از همه پرتغالی‌هایی که می‌شناسیم. یک مربی که در سلوک، آداب و رفتار با همه پرتغالی‌ها کاملاً متفاوت است، حداقل از پرتغالی‌هایی که ما دیده‌ایم. تونی اولیویرا، کارلوس کی‌روش و مانوئل ژوزه را به یاد بیاورید. مردان عصبانگری که در فوتبال مهم‌ترین ویژگی‌شان دیوانه بازی بود اما او هرگز همانند آنها نیست. پائولو بنتو یک مربی متفاوت است که این تفاوت را کاملاً می‌توان حس کرد. برای ما که کی‌روش را روی نیمکت‌مان داشته‌ایم و به تندخویی و پرخاش‌های او عادت کرده بودیم یا تونی اولیویرا را روی نیمکت تراکتور دیده‌ایم که کنار زمین غلت می‌زند و گلوی بازیکنش را تا حد خفه کردن می‌فشارد و یا ژوزه را تماشا کرده‌ایم که در کنفرانس کم مانده میکروفون را پرتاب کند، تماشای پائولو بنتو که در آرامش و سکوت تیمش را رهبری می‌کند و پاسخش پرسش‌ها را در کنفرانس مطبوعاتی می‌دهد، یک شگفتی بزرگ است. مربی که نزدیک به یک دهه در فوتبال آسیا حضور دارد و شمایل یک مربی آرام و موقر را به تصویر کشیده. مربی که با تمامی پرتغالی‌هایی که می‌شناسیم متفاوت است و اگر ملیت او را ندانیم، قطعاً باور نمی‌کنیم که بنتو یک پرتغالی و هموطن دیوانه‌هایی چون اولیویرا، مورینیو، کی‌روش، ژوزه و... است!

بنتو بعد از تجربه مربیگری در تیم ملی پرتغال و باشگاه المپیکوس، در سال ۲۰۱۷ به آسیا آمد و هدایت باشگاه چانگ کینگ لیفان در لیگ چین را برعهده گرفت. بعد از یک فصل پرفراز و نشیب در چین او انتخاب کراه‌ها بود تا فصل جدیدی در مربیگری‌اش آغاز شود. کراه‌ها بعد از نمایش سلحشورانه در جام جهانی ۲۰۱۸ و علی‌رغم شکست آلمان مدعی، از صعود به دور دوم رقابت‌ها بازماندند و پس از آنالیز این شکست‌ها به این نتیجه رسیدند که دلیل ناکامی آنها در جام جهانی روسیه خط دفاعی ضعیف بوده که آنها را ناکام کرده. چه آنکه خط تهاجمی کره از کیفیتی ممتاز برخوردار بود و برای گشودن دروازه حریفان مشکلی نداشت. از همین رو مهم‌ترین برنامه آنها برای جام جهانی بعدی ارتقای کیفیت دفاعی و ساختن دفاعی آهنین بود تا بتوانند آنها را در جام بعدی در قطر ۲۰۲۲ به مرحله بعد برسانند. از همین رو آنها با گرت‌برداری از الگوی موفق آن روزها در فوتبال به ویژه در آسیا و در تیم ایران به سراغ یک مربی پرتغالی رفتند تا ساختار دفاعی آنها را بازسازی کند و انتخاب آنها پائولو بنتو بود. مربی آرام و موقر که البته امتحان خود را پس داده. بنتو در طول مدت ۴ سال حضور در کره جنوبی تیم منظمی ساخت که در حمله و دفاع تعادل داشت و به راحتی تسلیم نمی‌شد و سپر نمی‌انداخت. او قلعه پرتغالی را در کره بنا کرد و توانست چشم بادامی‌ها را به هدف‌شان که رسیدن به مرحله دوم جام جهانی بود، برساند، اگرچه به سبک همه مربیان پرتغالی او در کره موفقیتی در کسب جام نداشت.

بعد از جام جهانی ۲۰۲۲ مأموریت بنتو در کره جنوبی به پایان رسید و او بلافاصله با پیشنهاد اماراتی‌ها روبرو شد که برای جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ به دنبال یک مربی باکیفیت و رزومه‌دار بودند. بنتو در امارات همان مسیر سابق را رفته و پروسه تیم‌سازی را آغاز کرده. اگرچه او می‌داند که عمر مربیگری در تیم‌های عربی بسیار کوتاه است و عرب‌ها هرگز حوصله ماندن پای یک مربی و شکیبایی برای موفقیت را ندارند با این وجود بنتو با هم از اصول خود دست نکشیده و با همان فلسفه همیشگی در امارات مربیگری می‌کند. با وجود اینکه یافتن بازیکن جدید و ساختن تیم جدید در کشور کم جمعیت و بی‌استعدادی چون امارات بسیار دشوار است، او در صحرا به دنبال ساختن یک تیم جدید است و قائل به استفاده از نام‌های فسیل شده تکراری نیست. از همین رو به‌رغم زمان اندک تا جام ملت‌ها این پروژه را استارت زده و تیمی نسبتاً متفاوت را به قطر فرستاده؛ تیمی که اغلب بازیکنانش جوانند و برای ساختن یک رؤیای تازه به قطر آمده‌اند. امارات بنتو پنجمین تیم جوان جام ملت‌های آسیاست و او می‌خواهد با این تیم جدید و جوان رؤیاهای تازه‌ای بسازد. همانطور که در نشست مطبوعاتی پیش از بازی نخست برابر هنگ کنگ صحبت کرد و از برنامه‌هایش گفت، امارات با بنتو تیم تازه با رؤیاهای تازه است؛ آنها را دست کم نگیرید.

جنگنده در بازیگری، آرام در مربیگری

بنتو، شاگرد ناخلف کی‌روش

امیر اسدی
روزنامه نگار

پائولو بنتو را در دوران بازیگری به عنوان هافبکی جنگنده و فیزیکی به یاد داریم. بازیکنی که اگر بخواهیم سبک بازی‌اش را با بازیکنی ایرانی تشبیه کنیم، بی‌درنگ به نام امید ابراهیمی می‌رسیم. یک هافبک میانی کاملاً درگیر و زحمتکش و در عین حال گلزن. او با این خصیصه سال‌ها در لیگ پرتغال و لالیگا درخشید و در زمره هافبک‌های تراز اول فوتبال جهان محسوب می‌شد. بنتو از کلیدی‌ترین بازیکنان تیم ملی پرتغال در مسیر کسب عنوان سومی جام ملت‌های اروپا در سال ۲۰۰۰ بود. از جمله با تجربه‌های پرتغال در آن تورنمنت معتبر اروپایی. بنتو بعد از سال‌ها بازی در سطح اول فوتبال پرتغال و اسپانیا، فصل ۲۰۰۴-۲۰۰۳ برای همیشه کفش‌ها را آویخت و وارد عرصه مربیگری شد. او یک فصل مدیر ورزشی اسپورتینگ لیسبون بود و بعد جای خوزه پسیرو-دستیار کارلوس کی‌روش در رئال مادرید را در این تیم قدیمی و پرطرفدار پرتغالی گرفت. بعدها روی نیمکت المپیکوس در یونان، کروزیرو در برزیل، تیم ملی پرتغال و تیم ملی کره جنوبی نشست و در این جام ملت‌های آسیا نیز هدایت امارات جوان شده را در اختیار دارد.

از بنتو آن تکل‌های خشن و ویران‌کننده همراه با کارت‌های زرد و قرمزی که در وسط زمین دریافت می‌کرد را در خاطر داشتیم که وارد کنفرانس مطبوعاتی او برای بازی با هنگ کنگ شدیم. آن بازیکن خشن، حالا تبدیل به یک مربی آرام شده است. با عینکی که به چشم داشت، شمرده و منطقی پاسخ سؤالات را داد و زمین تا آسمان با دوران بازی‌اش فاصله داشت، البته در رفتار و گفتار. خصوصیت اصلی مربیان پرتغالی را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد. اول تبصر در کارهای تدافعی و سازماندهی دفاعی و دوم درگیری‌های کنار زمین. نمونه هم از این دست زیاد است که به دو تا از مشهورترین‌ها می‌پردازیم: کارلوس کی‌روش و ژوزه مورینیو. کی‌روش سال‌ها روی نیمکت تیم ملی ایران حضور داشت، در دو مقطع مختلف و تعداد بازی‌های پرشمار. با کی‌روش سه بار در جام جهانی حضور داشتیم و دو جام ملت‌های آسیا را نیز همراه او سپری کردیم. خصوصیت بارز تیم ملی در زمان کی‌روش، سازماندهی تدافعی‌اش بود و البته تخصص او در جنگ‌های روانی کنار زمین، تا جایی که کارشناسان اعتقاد داشتند در جام جهانی ۲۰۱۸، کی‌روش در زمره ۵ مربی برتر تورنمنت در لب خط محسوب می‌شود.

با ژوزه مورینیو که در سال‌های اخیر همواره عناوینی مهم را با اتکا بر سیستم دفاعی منحصر به فرد تیم‌هایش و همچنین جنجال‌های کنار زمین به دست آورده است. در همین بازی‌های اخیر رم نیز بارها دیده‌ایم که او مدام با بازیکنان و مربیان حریف درگیر می‌شود و البته با داور نیز همیشه در حال یگو و مگو است. اساساً خاصیت مربیان پرتغالی همین است و در این بخش البته بنتو یک استثنا محسوب می‌شود.

پائولو بنتو شاگرد ناخلف کارلوس کی‌روش در این بخش است. او اولین بار سال ۱۹۹۲ توسط کی‌روش به تیم ملی پرتغال دعوت شد. زمانی که تنها ۲۳ سال داشت و برای ویتوریا گیمارش در لیگ پرتغال بازی می‌کرد. بنتو که مربی آرامی در کنار زمین محسوب می‌شود، شاید اتکا به سیستم تدافعی را از کی‌روش به ارث برده باشد اما در فلسفه او درگیری در لب خط جایگاهی ندارد، درست بر خلاف استادش کارلوس کی‌روش و هموطن مشهورش ژوزه مورینیو.

رفتار فوق‌العاده بنتو در کنفرانس مطبوعاتی و بازی امارات این ضرب‌المثل مشهور ایرانی را یادمان انداخت: «هر شهری آدم خوب و بد دارد.» در پرتغال مربیان به حرکات جنجالی در کنار زمین شهره‌اند اما بنتو با آرامش کار خود را دنبال می‌کند و نیازی به شورش در مستطیل سبز ندارد. شاید آدم خوب ضرب‌المثل او باشد و آدم بد داستان کارلوس کی‌روش و ژوزه مورینیو.

